

Právnická fakulta UK v Praze

katedra práva životního prostředí

Oponentský posudek

Diplomová práce: **Judikatura českých soudů při ochraně životního prostředí**

Diplomant: **Jan Dudák**

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Martina Franková, Ph.D.

Text posudku:

Hodnocená diplomová práce studenta Jana Dudáka „Judikatura českých soudů při ochraně životního prostředí“ se již podle svého názvu zabývá problematikou rozhodování orgánů moci soudní ve věcech týkajících se ochrany životního prostředí, tedy oblasti vnitrostátní rozhodovací činnosti. Autor si vybral téma nesporně velice zásadní pro problematiku ochrany životního prostředí. Diplomová práce je aktuální, autor pracoval se starší i novější judikaturou.

Diplomová práce je rozdělena do pěti částí, dělených dále na kapitoly a podkapitoly, za šestou část se dá považovat Závěr. Po formální stránce má hodnocená práce všechny náležitosti, včetně předepsaných příloh. Autor doplňuje vlastní text o četné citace z odborné literatury a pečlivě odkazuje na zdroje judikátů. Lze ocenit, že se nejedná o klasickou metodu popisu jednotlivých judikátů, ale že autor z nich vybírá to podstatné a zasazuje obsah judikátů do příslušného rámce rozebíraného právního nástroje.

Oponovaná diplomová práce je na velmi dobré jazykové úrovni, výsledný dojem ovšem kazí autorův nedbalý přístup ke korekturám (upozorňuji zejména na četné překlepy v Závěrech práce). Odborná literatura i prameny judikatury jsou citovány správně.

Po obsahové stránce představuje diplomová práce Jana Dudáka neobvyklý úkaz, totiž, text byl zpracován na naprosto nadstandartní ploše 200 stran (!), což je cca. o 120 stran více, než je obvyklý průměr u diplomových prací na katedře práva životního prostředí PFUK v Praze. Rozsahem (ale i obsahem) se proto jedná spíše o práci dizertační.

Autor v textu nejprve věnuje pozornost roli soudů a úloze judikatury, aby se pak věnoval významné oblasti rozhodování ohledně ústavních aspektů práva životního prostředí. Pokračuje judikaturou k průřezovým nástrojům, aby se pak věnoval ve zbývajících kapitolách judikatuře k jednotlivým složkám životního prostředí. Konečně také zmiňuje judikaturu k tématice odpadového hospodářství, což je ale bohužel jediné téma z oblasti právní úpravy tzv. zvláštních zdrojů ohrožování. V samotném závěru se autor pokusil o jakési shrnutí zásadních poznatků, ke kterým došel v předchozích částech diplomové práce. Závěry však mohly, resp. měly být mnohem důkladněji propracované, vztahují se spíše jen k vybraným tématům.

Hodnotím-li obsahovou stránku oponované práce, neshledávám v podstatě žádné chyby právního či věcného charakteru. Výhradu mám pouze k zaměření systematiky zvolených témat, neboť se domnívám, že autor mohl postihnout rozhodování českých soudů v oblasti ochrany životního prostředí komplexněji v tom smyslu, že by býval potlačil rozsah podrobností věnovaných v rámci judikatury (převážně) správního soudnictví, a věnoval se proporcionálně přiměřeně i judikatuře civilních a trestních soudů. Práce by tak získala na ještě komplexnějším charakteru (aneb „někdy méně bývá více“). Možná šlo uvažovat i o samostatné kapitole zaměřené jen na judikaturu Ústavního soudu ČR (takto je to promíchané s judikaturou tribunálů běžné soudní soustavy). Rovněž šlo práci rozšířit (po úměrném škrtnutí) o další témata zvláštních zdrojů ohrožování (což jsem již naznačil výše).

Nicméně přes výše uvedené poznámky chci autora za výsledný text pochválit. Doporučuji předloženou diplomovou práci k ústní obhajobě, s navrhovaným hodnocením v rozpětí velmi dobře až výborně.

V rámci obhajoby bych se chtěl autora zeptat:

- 1) V kterých případech lze aplikovat právo *contra verba legis* ? Šlo by to i v oblasti práva životního prostředí?
- 2) Existuje judikatura k účasti veřejnosti ve správním řízení podle vodního zákona? (v subkapitole 3.1.se jí nezabýváte).

V Rostokách dne 5.9.2013

Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.

oponent